No. 2775 Woensdag 2 September 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2. – per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.– per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Geloofsvrijheid.

Ons artikel in ons blad van 5 Augustus waarin wij met een beroep op de niet-kath. hoogleraren Reitsma en Fruin, aantoonden, dat de geloofsvrijheid in Nederland vóór de hervorming veel groter was dan daarna en dat de Kath. Kerk steeds voor de geloofsvrijheid is opgekomen heeft ons enkele brieven doen bezorgen van niet-katholieke lezers. Waaruit ons andermaal bleek, dat ons blad ook door niet-katholieken met belangstelling gelezen wordt.

Hoewel verschillend van vorm was toch de grondtoon een ernstige verbazing, hoe wij dit konden schrijven, gezien de onverdraagzaamheid der katholieke Kerk op geloofsgebied, waarvan de schrijvers ons tal van bewijzen konden overleggen.

Enkelen vroegen zelfs belangstellend, of wij nog nooit van de Spaanse Inquisitie hadden gehoord of een Bartholomaeusnacht?

Het lijkt ons misschien wel eens goed, zowel op de kwestie van geloofsvrijheid als van Inquisitie en Bartholomaeusnacht eens even in te gaan en waar dit ontwerp te ruim is om in één artikel te worden behandeld, zullen we vandaag alleen de Geloofsvrijheid eens even behandelen.

Laten we beginnen met royaal te erkennen, dat in de 19 eeuwen van het bestaan der Kath. Kerk herhaaldelijk en op tal van plaatsen wreedheden zijn begaan door katholieken in de vorm van een geloofsdwang. En dat speciaal de Spaanse Inquisitie zich schuldig heeft gemaakt aan ontzettende wreedheden, waartegen ook tal van katholieken een scherp protest verheven hebben.

Maar moord en vervolging komen in de catechismus der Kath. Kerk niet voor, integendeel, meermalen heeft Zij krachtig haar stem daartegen verheven.

De Kerk is onverdraagzaam tegenover de dwaling, die Zij bestrijdt zonder pardon. Maar Zij leert ons tegelijk verdraagzaam te zijn tegenover personen, die de dwaalleer prediken, zoals de H. Paulus reeds leert in zijn brief aan Timoteus, waarin hij schrijft: Predik het woord, dring aan, tijdig en ontijdig, overtuig en vermaan en bestraf in alle lankmoedigheid en lering."

Nu is het volkomen juist, dat in de Spaanse Inquisitie bisschoppen en vooraanstaande priesters een rol hebben gespeeld, maar men kan niet beweren, dat de Kerk de methoden der Inquisitie ooit verdedigd heeft. De kerkvergadering van Trente heeft zich zelfs op zeer duidelijke wijze, tegen deze methode van geloofsverdediging uitgesproken en buiten Spanje heeft deze Inquisitie dan ook nergens bij de Kerk ingang gevonden.

Dat de Inquisitie in Spanje tot bloei kon komen, was te danken aan zeer bijzondere politieke en staatkundige omstandigheden in die dagen in Spanje, waarover we onlangs ook al eens geschreven hebben. We komen daarop nog wel nader terug.

We zouden eerst nog even willen wijzen op de onbillijkheid, dat men de wreedheden die in de middeleeuwen hier en daar plaats vonden bij de geloofsdwang, uitsluitend op rekening schrijft van de Kath. Kerk. De Spanjaarden waren niet de enige volkeren, die hun medeburgers om het geloof vervolgden. Allerminst. Liet Calvijn de geneesheer Michael Servet niet verbranden, omdat hij ten opzichte van de Calvinistische leer een ketter was? En was de inquisitie, die Calvijn in Genève instelde om de Christenen te straffen, die zijn leer niet aanvaardden, minder wreed en bloeddorstig dan de Spaanse inquisitie? Preekte Luther niet een onbarmhartige Jodenvervolging en eiste hij niet, dat men de rabbijnen moest uitroeien, en hun synagogen verwoest moesten worden? En heeft Hendrik VIII in Engeland niet op een bloeddorstige wijze, waarbij de Spaanse inquisitie kinderspel was, het katholicisme in Engeland uitgeroeid en dwong hij hen daar niet het protestantisme te omhelzen? De schandelijke inquisitie welke bijna 300 jaar in Engeland heeft geduurd, zo schrijft de prot. Amerikaanse geschiedschrijver Prescot, overtreft elke andere geloofsvervolging in wreedheid. En dezelfde schrijver constateert, dat de bloeddorstige Elisabeth van Engeland geen haar minder despotisch en wreed was, dan de Regering van Isabella van Spanje, onder wie de Inquisitie werd ingesteld.

De Engels prot. historie schrijver William Cobbett getuigt zelfs, dat Elisabeth in één jaar meer katholieken om het leven heeft laten brengen, dan de Spaanse Inquisitie gedurende al de tijd van haar bestaan. Zou er bovendien wel een volk ter wereld zijn, dat zo onder de geloofsvervolging geleden heeft als het Kath. Ierse volk?

Hoe is in prot. landen als Scandinavië niet tot voor kort op de meest onverdraagzame wijze elke uitoefening van de kath. eredienst verboden geweest.

En hier kan men niet zeggen, dat de prot. Kerk voor deze dingen niet verantwoord was.

Calvijn en Luther waren de stichters van hun godsdienst. Hendrik de VIII, Elisabeth en Gustaaf van Zweden, die de uiterst onverdraagzame anti-kath. wetgeving in Zweden uitvaardigde, waren de hoofden van hun kerk?

En we behoeven niet eeuwen terug te gaan, om de bewijzen te putten, dat die z.g. onverdraagzaamheid in geloofszaken veel meer bij niet-katholieken, dan bij de katholieken gevonden wordt.

Vele niet-Katholieken zullen, daar ze vermoedelijk geen katholieke Nederlandse dagbladen lezen, geen kennis genomen hebben van de op dit gebied vele leerrijke en treffende statistieken, die de laaste weken weer in de Nederl. kath. pers gepubliceerd zijn over de achterstelling van katholieken bij benoemingen boven de Moerdijk.

Overal, er is letterlijk geen enkele uitzondering, waar de katholieken een minderheid der bevolking vormen, daar worden ze op een krenkende wijze achtergesteld en omwille van hun geloof, uit de openbare betrekkingen geweerd.

Zelfs in de grote steden van Nederland waar de liberalen en sociaal democraten steeds de mond open hebben over een opgevijzelde verdraagzaamheid, kan practisch geen katholiek als hoofambtenaar benoemd worden.

Als B. en W. in zulk een stad (we blijven alleen maar bij Nederland) nog eens iemand als nummer één voordragen, dan kan men er zeker van zijn, dat hij toch gepasseerd wordt. Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Arnhem hebben daarvan in de laatste maanden sterke staaltjes gegeven.

En daar tegenover staat, dat beneden de Moerdijk, waar de katholieken de meerderheid hebben, in alle gemeenten, de niet-katholieken bij benoemingen ruimschoots hun deel hebben. Men zou werkelijk niet één gemeente op kunnen noemen, waar de niet-kath. minderheid op dit gebied ernstige reden tot klagen heeft.

En wie kent niet de gevallen van een ergerlijke en pijnlijke onverdraagzaamheid van zovele protestantse families, als een hunner tot de overtuiging komt, dat het Katholiscisme de ware godsdienst is. Hoe is iemand als Mr. Marchant niet met modder gegooid en moest hij niet klagen, dat na zijn overgang, velen met wie hij een leven lang door innige vriendschap verbonden was geweest, hem mijden en met de nek aanzagen, omdat hij Katholiek was geworden? Zoveel onverdraagzaamheid in prot. intellectuële kringen tegenover het katholicisme was voor hem zelfs een openbaring. En hoe talrijk zijn de gevallen niet, dat kinderen zelfs uit het ouderlijk huis verstoten worden, omdat zij na een vrij en oprecht onderzoek — wat n.b. de grondleer van het protestantisme is — meenden katholiek te moeten worden.

Wreed is de foltering, die deze geloofsvervolging, velen deed lijden, want de verbanning uit het ouderhuis, een familiekring, een vriendenschaar waarin men zijn leven gesleten heeft, is vaak pijnlijker dan de ergste foltering van welke inquisitie ook.

Men versta ons goed, wij willen voor dit alles geen enkel kerkgenootschap verantwoordelijk stellen of beweren, dat er een kerkleer is, die deze onverdraagzaamheid voorschrijft. Wij hebben deze dingen alleen even aangehaald om te wijzen hoe eenzijdig en onwaar het is, als men beweert, dat de godsdienstige onverdraagzaamheid een plant is die alleen groeit op kath. bodem.

Over het karakter en optreden der Spaanse Inquisitie een volgende keer.

Aneta's Antwoord.

In ons blad van Zaterdag 4 Juli hebben we de vraag gesteld **„opzettelijke vervalsing?"** betreffende het Aneta-bericht, dat de Beurs- & Nieuwsberichten" op 8 Juni publiceerde over het commentaar, dat „Het Huisgezin" gaf naar aanleiding van de bisschoppelijke brief in zake de N.S.B.

Uit het inmiddels ontvangen „Huisgezin" bleek dat de berichtgeving daaromtrent in de Beurs absoluut vals was en we sloten toen ons artikel met de volgende woorden:

> Het is niet de eerste maal, dat we de wens uiten, wel eens gaarne te willen weten, waar dergelijke absoluut valse berichtgeving haar oorzaak vindt.
>
> Of op Curaçao of in Nederland: Of bij Aneta of bij Radio Holland?
>
> We hebben verschillende malen kunnen controleren, door vergelijking met de Radioberichten die 's morgens 7 uur van de Nirom gehoord worden, dat er hier op Curaçao fouten komen in de Aneta-berichten, o.a. nog kort geleden bij het bericht over de nieuwe Gouverneur Generaal van Indië.
>
> Maar een berichtgeving als bovenstaande over het commentaar van het Huisgezin is geen fout, maar opzettelijke vervalsing.
>
> Zo zelfs, dat we vermoeden dat er een N.S.B.-er in de redactie gezeten heeft.
>
> Wellicht echter is een of andere Nederlandse redactie die toch ook dit Anetabericht zal hebben ontvangen, misschien wel in staat ons hierop te antwoorden.
>
> Zou de redactie werkelijk komen van Aneta of Radio-Holland, dan zou het wel van belang zijn, dat de Nederl. Kath. Journalistenkring aan een dergelijke tendentieuze berichtgeving zijn aandacht eens ging geven.

Dato 8 Augustus stuurde Aneta ons echter antwoord, en daarbij het letterlijk telegram wat op 6 Juni 1936 door dit bureau is uitgeseind; ter vergelijking plaatsen we naast elkaar wat Aneta seinde en wat de Beurs er van maakte.

Aneta	**Beurs & N. ber.**
huisgezin bevat commentaar op bisschop-brief inzake N.S.B. waarin o.a. dat uit uitspraken bisschoppelijk leergezag concludeerbaar hieronder vallend gewone doelbewuste leden die met eigenlijke propagandisten gelijkstelbaar en zeker leiders of vertegenwoordigers, propagandisten en hoofdpersonen bij vergaderingen en in organen.	Het „Huisgezin" bevat commentaar op de bisschoppelijke brief inzake de N. S. B. waarin o.a. gezegd wordt, dat het volgens deze missieve niet duidelijk is of in de vergaderingen en de organisatie doelbewuste leden dan wel propagandisten of slechts leiders en hoofdpersonen bedoeld worden. Ook de verdere redactie van het herderlijke schrijven lokt vrij scherpe critiek uit.

Aneta schrijft verder:

„Gelijk U bij vergelijking duidelijk zal „zijn, geeft het Aneta-bericht in het door „U geciteerde orgaan, de Beurs- & N.- „berichten, **niet** weer de tekst van ons „bericht, zoals dit werd uitgeseind. Ons „bericht dekte geheel de mededelingen „van het dagblad „Het Huisgezin".

„Wij verzoeken U van een en ander „melding te maken in Uw eerstvolgend „nummer en vertrouwen, dat U daarbij „zult willen melden, dat aan Aneta geen „foutieve of tendentieuze berichtgeving „kan worden verweten."

Aldus Aneta.

Wij zijn Aneta bijzonder dankbaar voor dit schrijven, dat klaarheid brengt in de kwestie waar „de foutieve en tendentieuze berichtgeving" zit.

Niet bij Aneta, maar bij de Beurs- en Nieuwsberichten.

Vooral vestigen we nog de aandacht op de laatste regels van de Beurs- & Nieuwsberichten, waar gesproken wordt van „vrij scherpe critiek".

Daar is het blad helemaal aan het fantaseren geslagen. Onder N.S.B. invloeden?

EEN LACHENDE PRINSES drukte op een knop, waardoor de naar **Haar genoemde brug te Zaandijk** geopend werd.

Het onstaan van de Volkenbond.

Sinds de laatste debacles wordt het Volkenbondsinstituut telkens meer onder de loupe genomen en het ontbreekt niet aan nieuwe gegevens, welke op het instituut het stempel drukken van een vitium originis.

In de „Figaro" van 23 Maart j.l. heeft een Amerikaanse journalist, Morton Fullerton, die gedurende de oorlog was toegevoegd aan de Staf van generaal Pershing, opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen in Europa, een ietwat sensationele onthulling gedaan over het ontstaan van de Volkenbond. De zaak, waar het feitelijk op aan komt, noemt hij, niet zonder enige Amerikaanse bescheidenheid, „de meest kolossale mystificatie van de oorlog, de meest monsterachtige misrekening in de hedendaagse geschiedenis en de initiale leugen, waarop de nieuwe wereldorde nà de jongste volkerenkrijg werd gegrondvest: DE VEERTIEN PUNTEN VAN WILSON."

't Initiatief van Wilson's eens zo vermaarde leuze ontneemt deze journalist-oud-officier zijn toenmalige (democratische) president, door dat toe te schrijven — ziedaar nu de sensatie! — aan een tot heden vrijwel onbekend gebleven Amerikaanse politieke agent. De Franse pers heeft sindsdien, voor zover ons bekend is, geen enkel afdoend démenti gepubliceerd: niet over de authenticiteit van de onthuller, noch over zijn waarachtigheid en het àl of niet historisch karakter dezer openbaarmaking. Misschien heeft de Franse pers destijds midden in de beslommeringen over het Frans-Russische Pact, met die ene zo gewichtige verkiezingscampagne voor het socialistisch-communistische Volksfront, wel een adertje in 't gras gevreesd...

De 3de Januari 1918 dan — zo luidt

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

41)

O'Brien verscheen in de deuropening van Carlos' kamer met een gespannen, ontstelde uitdrukking op zijn gezicht. Ik geloof niet, dat hij maar enigszins de hand had in hetgeen nu ging gebeuren. Zijn bedoeling was mij buitenshuis gedood te krijgen; maar het gespuis was, opgehitst door Manuel's vlammende toespraken, die in de nacht uit de dorpen in de buurt op komen zetten met de bedoeling mijn leven op te eisen. Vele hunner vrouwen waren bij hen. Enkele Lugarenos droegen toortsen; sommige hadden pieken, het merendeel echter niets dan hun lange messen. Ze kwamen als een wanordelijke en schreeuwende bende op langs de kust, daar ze geen aanval in de zin hadden, enkel een demonstratie.

Het gezicht van de open poort sloeg hen met verrassing. De bisschoppelijke koets versperde de ingang en een tijdje aarzelden ze, ontsteld door de geheimzinnigheid van het huis en de vreemde plechtigheden, die daar binnen plaats grepen. Een stuk of drie, stoutmoediger van aard, slopen wat dichter bij. De bisschoppelijke bedienden dachten er natuurlijk niet aan enige tegenstand te bieden. Maar juist 't feit, dat zij geen weerstand ontmoeten, hield het gepeupel een ogenblik terug. — Enkele andere mannen waagde zich op 't voorbeeld der eerste onder de poort. Hierop begonnen verschillende vrouwen hen kijvend toe te roepen de Engelsman naar buiten te slepen. Elkander ophitsend drongen de Lukarenos nu verder de poort binnen.

Een enkele zwarte, als enige wacht bij de poort achtergelaten, brulde hun toe: „Arria!... Terug!"

't Bleef zonder uitwerking. Velen stroomden naar binnen, ofschoon natuurlijk het grootste gedeelte van de de bende buiten bleef. De zwarte rolde met z'n grote ogen. Hij kon ze niet tegenhouden; zijn post wilde hij niet verlaten; schieten dorst hij niet. „Terug! terug!" herhaalde hij.

„Niet zonder de Inglez!"

Intussen hadden de negerbedienden zich opgesteld op de trappen met de wapens, welke ze boven maar voor de hand vonden.

Pater Antonio rende, O'Brien opzij stotend, de kamer uit en strekte met driftig gebaar zijn armen over de balustrade.

„Goddelozen", riep hij, „verlaat dit huis des doods!" Blimsemend zagen z'n ogen op de schavuiten neer, die met domme blik omhoog staarde.

„Geef ons den Inglez", gromden ze.

„Juan", riep Seraphina van de kamer uit. Ik stond op dit ogenblik dichter bij de deur, maar niet binnen.

„De Inglez! De ketter! De verrader! klonk een onderdrukt en boosaardig gemompel. Een hese, drieste stem riep: „Lever hem uit, dan gaan we!"

„U brengt ons allen in dit huis in gevaar!" siste O'Brien me toe.

„Señorita, doe 't niet, als ik u bidden mag." Met z'n lichaam versperde hij Seraphina, die nu naar buiten wilde snellen, de weg.

„U bent het!" riep ze. „U! Uw stem, uw hand en uw laagheid!"

Haar heftigheid maakte hem verslagen.

„Wie bracht hem hier?"stamelde hij. „Moet ik dan altijd iemand van dat vervloekte ras op mijn weg vinden.? Ik neem hem tot getuige, dat ik om uwentwil..."

Een angstwekkend gebrul: „Werp de Engelsman naar beneden!" vulde het plein... Ze begonnen daar driester te worden en het woeste tieren van de menigte drong flauw tot ons door.

O'Brien versperde de weg. Don Balthasar leunde op de arm van zijn dochter; zij, hoog opgericht, met tranen nog in 't gelaat en verontwaardiging in haar blik, hij, gebogen, en met de kalme, fijne trekken, eigen aan zijn ouderdom.

Don Balthasar, die niets scheen gehoord te hebben, liet als plotseling tot het besef van zijn plicht ontwakend, de arm zijner docher los en prevelde tot O'Brien: „Laat mij de bisschop voorgaan."

Met ontbloot hoofd verscheen hij in de galerij.

Bij de verschijning van Don Balthasar achter de balustrade, waren de schurken beneden even stil geworden. Duidelijk hoorbaar vroeg zijn oude, werktuigelijke stem:

„Wat willen die mensen?"

Van de kamer uit riep Seraphina luid: „Zij eisen het leven van onze gast!" En O'Brien verachtelijk aan kijkend, sprak ze: „Om u genoegen te doen."

Don Balthasar wenkte mij.

„Ga niet naar hem toe", zei O'Brien.

„I zal — ik moet —." Ik duwde hem op zij.

Don Balthasar nam mij bij de arm. „Misleid gepeupel!" fluisterde hij. „Ze zijn mij in de laatste tijd een bron van smart geweest. Maar deze goddeloze dwaasheid is ongelooflijk. Ik zal hen bevelen weer bij zinnen te komen."

Don Balthasar strekte zijn hand uit over de balustrade, — wat beneden allen achteruit deed wijken. Ik vroeg mij af, waarom de zwarten op de trap geen uitval deden om ineens de hof vrij te maken; maar misschien was er met zulk een bende nog buiten de poort een begrijpelijke aarzeling een beslissing te wagen. De Lugarenos mompelden: „Kijk naar de Inglez!" en riepen daarna gezamenlijk uit: „Excellentie, lever ons die Inglez uit!"

Don Balthasar leek plotseling tien jaar jonger. Nooit had ik hem nog in z'n kaarsrechte houding gezien.

„Zinnelozen!" begon hij, — zonder enige toorn.

„Hij gaat schieten!" gilde Castro's stem ergens in de galerijen.

Ik zag ergens in de schaduw van de poort, een rode schicht flitsen. Een der Lugarenos had op mij gevuurd... Het geluid van het schot bereikte nauwelijks mijn oor, zo verzwakt klonk het onder 't gewelf vandaan. Don Balthasar's arm scheen achteruit te zwaaien. Daarna voelde ik hem zwaar leunen op mijn schouder. Ik had geen besef van wat gebeurd was tot ik hem eensklaps zwak hoorde zeggen.

„Bidt voor — mij."

Pater Antonio ving hem op in zijn armen.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

WIE GEEN ANDER MIDDEL KENT DAN DE REMMEN, OM GELEIDELIJK SNELHEID TE MINDEREN, ZAL SPOEDIG GENOEG EEN REM OP ZIJN AUTOMOBIEL-VREUGDE KRIJGEN.

„Veilig Verkeer"

Honger maakt rauwe bonen zoet; maar oesters en champagne zijn ook niet te versmaden.

de onthulling — werd door een zekere Sisson, de vertegenwoordiger in Rusland van de Amerikaanse „Intelligence Service" (Geheime Inlichtingendienst) vanuit Petrograd een dringend geheim kabelgram naar Washington verzonden. Dit gebeurde dus nog binnen de twee maanden na het definitief omverwerpen van de Kerensky-regering, tijdens de zéér snelle opkomst en organisatie in Petrograd van Lenin's Sovjet-republiek. Reeds hadden de nieuwe Sovjet-autoriteiten vredesonderhandelingen geopend met de Duitsers. Van de zijde der Geallieerden en Geassocieerde Mogendheden werd juist op dat waarlijk kritiek ogenblik nog het uiterste beproefd, om het uitvallen van Rusland uit de rij der oorlogvoerenden tóch nog te voorkomen. Sisson, blijkbaar geheel onder de geweldige druk staande van revolutionnair Petrograd en met volledige rapporten ter hand over defaitisme aan het Russische front, seinde dato 3 Januari 1918 o.a., dat de President der Ver. Staten goed zou doen, liefst onmiddellijk, een Verklaring af te leggen, aan „**Alle Volkeren**" gericht, waarin de President der Ver. Staten de uitdrukkelijke anti-imperialistische oorlogsdoeleinden van Amerika definitief aangeeft, tegelijk met de minimum-voorwaarden voor een „democratische vrede". Deze moest echter nog, zij het ook op verre van democratische wijze, te land en ter zee en in de lucht bloedig bevochten worden gedurende die vreselijke zomer van '18!) Sisson suggereert verder, ambtelijk: nu naar de vroegere humane verklaringen in de trant weer verzekeren, zou op dit kritieke ogenblik zeker niet meer voldoende zijn: een **maximum-effect** is thans onontbeerlijk. Hij adviseert dan ook, dat er (in Rusland?) een „nieuwe Proclamatie door de Mensheid wordt verwacht" — 'n staatstuk (à la Wilson) „van minstens duizend woorden", — in krachtige kernzinnen, korte alinea's „bij wijze van leuzen en slagzinnen..." Hij voegt tenslotte erbij: „Ik kan Duitsland overstromen met Duitse vertalingen", en verder „van hieruit kunnen de Russische exemplaren in het (reeds defaitistische) leger en overal (in de werkplaatsen) verspreiding krijgen..."

Vijf dagen later, op die gedenkwaardige 8ste Januari 1918, — de éérste Russische Kerstmis na de Russische Revolutie — reed Pres. Wilson weer van het Witte Huis naar het Kapitool en las daar aan het voltallig verenigd Congres wellicht de merkwaardigste al zijner „Boodschappen" voor, de boodschap met de, inmiddels in de geschiedenis beruchte geworden, **Veertien Punten**. En reeds de 13e Januari kan Sisson naar Washington seinen, dat „de muren van Petrograd overdekt zijn met Manifesten van de Veertien Punten" — dat zulks te Moskou eveneens het geval zou zijn — dat de Y.M.C.A. in Galicië en Pools-Rusland al een millioen afdrukken als vliegende blaadjes over het Russische en een ander millioen aan het Duitse front bezig is te verspreiden. En hij (Sisson) zal nog andere wegen en middelen vinden om met deze georganiseerde propaganda héél Duitsland binnen te dringen...

Onder referte naar de „Figaro" en afgezien het Amerikaans cachet dezer onthullingen van 'n overigens serieus man, werpt 't pikante en ongetwijfeld historisch-gekleurde element in deze „histoire sacrée toch wel een hoogst eigenaardig licht op het soort idealisme, waarmee de eigenlijke stichters van de Volkenbondsbeweging, zeker Amerikanen, bezield heten geweest te zijn. We weten nu, zowel uit de geschriften van Lenin en Trotsky c.s., als uit talrijke Europese en Amerikaanse „Mémoires" daaromtrent, hoe in 't laatste oorlogs- en in het eerste „vredes"-jaar de Bolsjewistische kopstukken inderdaad dat... Amerikaans-idealistisch program der „Veertien Punten" geen ogenblik au sérieux genomen hebben! Tsjitsjerin's en Trotsky's uitlatingen en de officiële correspondentie over het beruchte vredesverdrag van Brest-Litowsk tonen een en ander wel onloochenbaar aan. Onder wijlen Tsjitsjerin's véél radicaler leiding van de buitenlandse politiek der U.S.S.R. stond, telkens wanneer de Volkenbond weer bijeenkwam, de officiële Sovjetpers geregeld vol hoon voor de Geneefse „Internationale van het Europees liberalisme", zoals „Wilson's Volkenbond" meestal heette.

Na Tsjitsjerin kwam Litwinoff, die vooral toenadering zocht met Frankrijk, tegen de fascistisch georiënteerde centralen en onder hem begonnen in '31 de lange pourparlers met de Franse radicale en communistische partij-leiders die te Parijs de toetreding van de U.S.S.R. tot de Volkenbond moesten bevorderen en er ten slotte in slaagden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Nog steeds gaat de strijd in **SPANJE** niet zozeer om verovering van terrein als wel om afsluiting van de regeringstroepen van Frankrijk. Geweldig is dan ook nog steeds de strijd aan het Noordfront en was het in de vorige weken San Sebastian, thans woedt de strijd vooral om de grensvesting Irun.

Van alle zijden wordt deze stad bestookt en gebombardeerd. Vrouwen, kinderen en ouden van dagen zijn dan ook in grote getale weggetrokken naar Frankrijk en van de grens voorlopig in Bayonne ondergebracht.

Merkwaardig is zeker in deze strijd in Noord-Spanje de houding der Basken; een door en door Katholiek volk, maar regionalist avant tout, zoals we in Spanje wel meer zien. Zij hebben met Generaal Mola onderhandelingen aangeknoopt en willen wel met de Spaans nationalisten meevechten, maar op voorwaarde, dat de Baskische provincies onafhankelijk worden. Dit heeft Mola geweigerd en de Basken zullen dan ook wel aan de regeringszijde blijven en onder de dictatuur komen van de sovjets. Of dit beter is? Er zijn niet alleen mensen, maar ook volken, die zelfs niet met schade en schande wijs worden.

In het gedeelte van Spanje waar de nationalisten geen meester zijn, is de toestand verschrikkelijk. Het ergst wel in Barcelona en Madrid. In de eerste stad schijnt een Nederlandse, een Rotterdams meisje van 23 jaar een hoofdrol te spelen. Ze is thans in een hospitaal van Barcelona met 2 Duitse communisten voor een rustkuur en daar heeft een journalist een interview gehad met deze dame, welke in de radio werd verspreid.

Ook in Madrid is de toestand zeer ernstig; van Lissabon uit wordt zelfs geseind dat de regering er niets meer te vertellen heeft en de stad door arbeidersraden en dergelijke communistische organisaties bestuurd wordt.

Hoe lang deze geweldige strijd nog wel in Spanje duren kan?

Uit de berichten blijkt wel, dat de nationalisten in de voordeligste positie zijn; maar ook dat ze tegenover zich vijanden hebben die zich dood vechten tot de laatste man. En dan?

Niemand zal durven beweren, dat als de nationalen in Spanje winnen, Spanje reeds gered is. Met dictatuur of autoritair regiem komt men er niet; er is in Spanje, evenals overal elders, een nieuw, opbouwend program nodig, dat tegen alle menselijke zwakheden en egoïstische hartstochten in, wordt doorgevoerd, om de wereld voor het communistische revolutiegevaar te behoeden. Met geweld bereikt men niets, met geweld alleen wordt slechts vernietigd. Maar waar het nu op de allereerste plaats op aankomt, is, Spanje voorlopig te redden.

Wint het communisme, dan is de mogelijkheid van een Christelijke heropbouw in dit land voorlopig vernietigd. Maar neemt bovendien met de dag het gevaar toe, dat dit zuiver materialistische, elke godsdienst uitroeiende systeem, verder in Europa zal doordringen, Europa voor de culturele vernietiging zal plaatsen.

Daarom klinkt 't ook als een volkomen wanbegrip van hetgeen zich in Spanje, in geheel Europa afspeelt, als de Franse minister van buitenlandse zaken Delbos in de kamer pathetisch uitroept: „Elk idee van een kruistocht voor of tegen 't bolschewisme wordt door ons verworpen." Een kruistocht voor het bolschewisme zou een misdaad jegens de mensheid zijn, en toch, hoevelen maken zich daaraan, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Spanje, schuldig. Maar geen kruistocht tegen het bolschewisme! 't Is wederom de ellendige liberale neutraliteit, welke hier gepredikt wordt en welke economisch en politiek de wereld op de uiterste rand van de sombere afgrond brengt.

BUITENLAND.

ENCYCLIEKEN VAN DE H. VADER OP DE NAZI-INDEX.

Katholieke priesters op de zwarte lijst.

„De „Reichskulturkammer" te Berlijn geeft op geregelde tijden een lijst uit van de nieuwe uitgaven, die in een bepaalde periode verschenen zijn. Op deze lijst wordt tevens vermeld, of deze boeken in overeenstemming zijn met de nationaal-socialistischen geest. Uit de jongste boekenlijst, die thans verschenen is, blijkt, dat geen enkel der nieuwe uitgaven zonder voorbehoud kon worden aanbevolen. Onder de voorbehouden werken komt ook voor een verzameling van pauselijke encyclieken.

Duitse geheime staatspolitie heeft opdracht gegeven, om iedere predicatie of toespraak, die van de kansel gehouden wordt, vooral bij bedevaarten en geloofsmanifestaties, streng te controleren en ieder geval, waarin, „een verklapte aanval gedaan wordt op het nationaal-socialisme, of de partij" en ook iedere overtreding van de kanselparagraaf onmiddellijk te rapporteren.

In het regeringsdistrict, Münster, waartoe een groot gedeelte van het bisdom Münster behoort, zijn niet minder dan 172 katholieke geestelijken op de zwarte lijst geplaatst.

NEDERLAND.

KERKGENOOTSCHAPPEN.

En politieke Richting.

Enkele weken geleden heeft het bekende Amsterdamse Weekblad de Groene een referendum gehouden over de politieke gevoelens in Nederland, welk referendum ook opmerkelijke dingen leerde over het verband tussen kerkgenootschap en politieke richting.

Voor Protestanten is zelfs enigszins pikant de vraag: tot welke politieke richtingen behoren de leden van die of die kerkgenootschappen, of omgekeerd.

De christelijk-historische Nederlander heeft in die kijk op de zaak een uitgangspunt genomen en constateert, dat de Nederlands-Hervormden over alle partijen verdeeld zijn. En verrassend is, wat 't blad meedeelt, dat van de bijna 7000 Hervormden, die aan het referendum meewerkten 1/4 deel sociaal-democraat was. Voorts was 1/4 Christelijk-Historisch en eveneens 1/4 Liberaal. Eindelijk verklaarde 1/10 Vrijzinnig-Democraat te zijn. De rest was over de andere partijen verdeeld of noemde geen partij. Wij vermelden hier slechts de voornaamste merkwaardigheden.

Van de Rooms-Katholieken behoorde 88% tot de Rooms-Katholieke Staatspartij. Van de Gereformeerden zijn verreweg de meesten n.l. 82% Anti-revolutionair, 5½% Christen-democraat. Van de Remonstranten vulden 35% in Liberaal, 17½% Vrijzinnig-democraat. Van de Doopsgezinden noemden zich 33% Liberaal, 17 % Vrijzinnig-Democraat, 16½% Sociaal-democraat. Van de Luthersen bleken 28% Liberaal, 13% Vrijzinnig-democraat, 12% Sociaal-democraat, 10% Christelijk-Historisch.

En nu de omgekeerde opstelling der cijfers.

Van de Staatkundig Rooms-Katholieken behoorden vrijwel allen tot de R.K. Kerk. Van de Christelijk-Historischen was 93½% Hervormd en 2½% Luthers. Van de Anti-revolutionnairen was 84% Gereformeerd en 10% Hervormd. Van de Sociaal-democraten was 63% zonder kerkgenootschap en 28% Hervormd. Van de Vrijzinnig-democraten waren 40% Hervormd, 38% zonder kerkgenootschap, 10% Remonstrant en 7% Doopsgezind. Van de Communisten was 88½% zonder kerkgenootschap. Van de Liberalen waren 37% hervormd, 34% zonder kerkgenootschap en 7% Doopsgezind.

Het is een wel incidenteel maar toch leerzaam statistiekje. Over hetgeen de cijfers onthullen zouden nog heel wat beschouwingen te houden zijn.

H. K. H. Prinses Juliana tijdens haar bezoek aan de tentoonstelling van Eng. kunst te Amsterdam.

CURAÇAO.

Het s.s. Rotterdam.

Het ss. „Rotterdam" (Kapt. W van Hernert) bracht Zaterdag 738 toeristen, die nog al wat vertier brachten.

Curaçao. — Ned. Antillen.

Begin Augustus heeft de Ned. Regering bij de Staten Generaal een aantal wetsontwerpen ingediend tot wijziging van de Grondwet.

Voor dit gebiedsdeel is van belang, dat er ook een voorstel is gekomen tot naamsverandering van ons gebiedsdeel dat tot nu toe Curaçao heette.

Voorgesteld wordt n.l., de naam van het deel van het Koninkrijk, dat de eilanden in West Indië omvat, te veranderen in die van de Nederlandse Antillen. Deze aanduiding verdient, in meer dan een opzicht, de voorkeur boven de bestaande toestand, waarbij de naam van een der eilanden tevens de naam van het gebiedsdeel is.

In dank ontvangen.

Van de firma Maduro & Sons de tijdtafels van de Aluminum Line en de Red D Line.

Zeilvaart over de maand Juli 1936.

Binnengekomen van:

Aruba	41
Bonaire	35
Higuerote	5
Jacmel	1
La Guayra	6
La Vela de Coro	9
Las Piedras	3
Pampatar	1
Pto. Cabello	24
Pto. Colombia	2
Pto. Sucre	2
Rio Hacha	1
Tucacas	19
Zee	6
Totaal	154

Vertrokken naar:

Aruba	46
Bonaire	33
Cumana	1
Guanta	3
Jacmel	4
La Guayra	11
La Vela de Coro	19
Pampatar	2
Pto. Cabello	41
Pto. Lopez	2
Pto. Sucre	2
Rio Hacha	1
St. Martin (Fr. G.)	3
Slagbaai	3
Totaal	171

KONINGINNEDAG OP CURAÇAO.

We kunnen hier moeilijk van het traditionele Oranjezonnetje spreken, omdat de Zon hier iedere dag schijnt; maar wanneer we toch die fleurige, kleurige kindermassa zien, de zich 's morgens vroeg op de nationale feestdagen naar het fort beweegt, dan ligt er toch een andere kleur op ons zonnige Curaçao, als op de overige dagen.

Kinderaubade.

Vastgesteld op kwart voor acht, moest deze aubade wat later beginnen, daar de brug geopend was en dus de scholen van Otrabanda niet tijdig aanwezig konden zijn.

Dank zij de keurige organisatie verliep verder alles in de puntjes; we hebben zelden door zulk een koor van kinderen zo gelijk horen zingen. Allereerst werd, met begeleiding van 't muziekkorps „Scherpenheuvel" het „Wilhelmus" ten gehore gebracht, waarna het „Vlaggelied" en „Wij willen Holland houen" hun beurt kregen.

In 'n korte toespraakje dankte vervolgens de Gouverneur voor de aubade; beloofde tevens deze kinderhulde niet te vergeten in zijn officiële gelukwens aan Hare Majesteit de Koningin.

Daarna werden de kinderen getracteerd, waarbij bleek dat de opkomst heel wat groter was geweest dan de feestcommissie verwacht had.

Ook aan de parade namen de kinderen op hun manier deel om te sluiten met 'n bloemenhulde bij 't standbeeld van de Koningin.

Bij deze bloemenhulde werd door het oudste dochtertje van de commandant der Politietroepen, Luit. Diekman, een bloemenbouquet neergelegd namens Mevrouw Wouters, die wegens ongesteldheid verhinderd was de feestelijkheden bij te wonen.

Een bijzonder woord van hulde past hier wel aan ons politie-korps, dat op waarlijk voorbeeldige wijze de kindermassa wist te leiden en te verplaatsen.

Wij spraken na afloop nog enkele hoofden van scholen die over enkele punten van 't programma minder goed te spreken waren. Zo was „Otrabanda" niet erg te spreken over de „open" brug. Wachten is nooit zo erg prettig, maar in 'n lekker zonnetje is 't nog een soortje erger.

Ditzelfde euvel kleefde, volgens sommigen, aan de parade en de bloemenhulde. Dat is wachten en nog eens wachten, terwijl door de opstelling achter elkaar twee-derde van de kinderen niets te zien kregen. Mogelijk dat 'n volgende feestcommissie met deze gegronde klachten rekening kan houden.

De zeilboten-wedstrijd.

De deelneming aan deze wedstrijd was niet geëvenredigd aan de belangstelling van het publiek. Slechts zes boten voeren om half negen de haven uit om met een flinke bries de tocht naar de St. Michielsbaai te beginnen. In snelheid deed de een voor de ander niet onder en ofschoon de boten eerst tegen half twaalf werden terugverwacht, waren ze voor 11 uur alle zes en zonder veel tijdsverschil weer de haven binnen.

De C. 48 toch had zich meester gemaakt van het Wilhelminawimpel 1936.

De kano-wedstrijd.

Onderwijl had in de St. Annabaai de kanowedstrijd plaats gehad.

Hier was de deelname nog minder. Van de 4 deelnemers was Joh. Semeleer No. 1 en Joh. Forbet no. 2.

De Behendigheidswedstrijden.

Op het Damplein waren deze wedstrijden reeds begonnen en langs de lijnen stond een dikke haag belangstellenden.

In de wedstrijd voor auto's was Oscar Olivier No. 1 met 160 punten; no. 2 de Surinamer Frans met 206 punten.

In de wedstrijden op motorfietsen werd Bouma 1 en Hessels 2; in het wielrijden Vos 1 en Koeiman 2.

Het nummer auto's voor dames was vervallen bij gebrek aan deelname.

Slechts van de versierde bussen kwamen er twee het terrein oprijden C 1553 en C 877, die de eerste en tweede prijs kregen.

Het algemeen gehoor.

Intussen waren om half elf de burgerlijke, militaire en geestelijke autoriteiten in het Gouvernementshuis samengekomen, waar Mr. Jas de Gouverneur als volgt toesprak.

Het is mij een groot voorrecht op deze nationale feestdag getuigenis af te leggen van onze aanhankelijkheid en trouw aan het vorstenhuis van Oranje. Het deed Spr. vreugde, dat het Vorstenhuis voor verdere slagen in het afgelopen jaar behoed was en vroeg aan Z. Exc. om aan Hare Majesteit de beste wensen over te brengen van dit gebiedsdeel.

Hierop antwoordde de Gouverneur, dat hij gaarne deze hulde voor Hare Majesteit in ontvangst nam. Hij behoefde niet te zeggen, dat hij deze hulde zou overbrengen, daar hij dit reeds gedaan had in het hedenmorgen verzonden telegram. Hij dankte verder allen hier tegenwoordig voor hun aanwezigheid en voor hun instemming met de woorden van de Heer Jas.

Hiermee was deze zeer korte plechtigheid beëindigd.

In de gezelligheid.

'Traditie getrouw ging Z. Exc. de Gouverneur hierna naar de club de gezelligheid: waar de Hr. R. J. Beaujon een rede hield over de achteruitgang der club, die thans niet meer de plaats is, waar de ambtenaren, militairen, marine en burgers elkaar leren kennen en waarderen.

Een op H. M. ingestelde heildronk werd door Gouverneur Wouters beantwoord.

Paardenrennen op het Rif.

Op Curaçao was het paard de laatste jaren een prehistorische dier geworden en nu er in de laatste tijd enkele paardensportliefhebbers zijn opgetreden, heeft een ruiter te paard werkelijk veel bekijks.

Een groot aantal deelnemers voor deze wedstrijd hadden we dan ook niet verwacht; slechts drie paarden dongen des middags naar de prijs.

De eerste prijs werd behaald door de 72-jarige paardendresseur de Windt, die nog een jaar geleden in het hospitaal lag met een dubbele beenbreuk. De tweede prijs door de Heer Capriles.

De Wilhelminabeker.

Om 4 uur had op 't Mundo Nobo-terrein de traditionele eindmatch om de Wilhelmina-beker plaats. 't Eigenaardige dit jaar was dat geen enkele club van Curaçaoenaars zich in de eindstrijd had weten te werken. Het ging n.l. tussen Transvaal en Asiento.

Laten we onmiddellijk bijvoegen, dat 't een „harde wedstrijd" geweest is. De spelers legden voor 100% hun lichaamskrachten in hun spel, waarbij 't natuurlijk niet te verwonderen is, dat zo hier en daar wel eens wat te krachtig gespeeld werd. Maar Helfrink was er ook nog en aan zijn uitstekende leiding was 't te danken, dat 't niet tot excessen kwam.

Asiento zet onmiddellijk na 't beginsignaal 'n sterk offensief in op 't Transvaaldoel, dat na 'n minuut of tien bezwijkt voor deze druk: 1—0 voor Asiento.

Maar zachtjesaan weet Tr. zich los te werken en Asiento mag zich zo nu en dan gelukwensen met een gelukkige ontsnapping.

Aan toejuichingen ontbreekt 't niet en vooral Asiento krijgt menig open doekje.

Door 'n fout in de achterhoede ontstaat dan even voor de rust de gelijkmaker; maar Asiento laat 't er niet bij zitten en twee minuten later scoort zij haar tweede doelpunt. De stand is dus 2—1 voor Asiento waarmee tevens de rust ingaat.

Tijdens deze pauze werd door de C. A. B. 'n Cross-Country gehouden ('n 2 km. lang vertelde men ons) die door DORAN (R.C.C.) gewonnen werd; op de voet gevolgd door HILLHORST (P.S.V.).

Na aankomst van de lopers werd begonnen met 't tweede gedeelte van de match. Onmiddellijk was Asiento weer weg, maar niet lang. Want Transvaal nam 't heft flink in handen en behield 't tot 't einde toe.

't Werd 't insluiten van Asiento zonder succes. 't Spel werd weer te kort gehouden en bovendien verstond Asiento uitstekend de kunst van de buitenspel-val open te zetten. En met 't leukse gezicht van de wereld liep Transvaal er telkens maar in. 't Was werkelijk om er wanhopig van te worden.

Waren ze dan werkelijk eens goed doorgebroken, dan was er de Asiento-keeper nog, die op uitstekende wijze de bal voor hun voeten weg wist te halen. En zo bleven doelpunten uit, aan beide zijden en haalde Asiento de overwinning en daarmee de Wilhelminabeker binnen.

Zijne Excellentie de Gouverneur kwam na afloop de prijzen uitreiken, waarbij we voor de eerste maal hier meemaakten, dat 't Wilhelmus meegezongen werd. 't Was nog wel 'n schuchter begin, maar op de duur leren we 't wel.

In zijn toespraak wees de Gouverneur er nogmaals op hoe aangenaam het hem getroffen had, dat heel Curaçao de Koninginnedag meeviert, temeer daar onze geëerbiedigde Landsvorstin in deze moeilijke tijden meer dan ooit onze sympathie en steun zeer op prijs stelt.

De radio-uitzending van San Domingo.

Meer rustminnende feestvierders hebben in de namiddaguren kunnen genieten van de Radio-uitzending van San Domingo, welke niet alleen zeer goed doorkwam, maar een buitengewoon goed verzorgd programma bracht; ook in de Hollandse en papiamentse toespraken.

De Heer Leopold Camarena heeft alle eer van zijn werk en velen aan zich verplicht.

Het Vuurwerk.

Zoals gewoonlijk was er bij het vuurwerk aan beide zijden van de brug een grote massa op de been, die van dit pyrotechnisch schouwspel op bijzondere wijze genoten hebben. Het vuurwerk was dit jaar zeer zeker iets bijzonders.

Fakkeloptocht.

De clou van de dag was de fakkeloptocht. Op verzoek van velen was de route hiervan verlegd en in de stad gehouden; zodat de terugtocht over de van Slobbeweg te vervallen kwam. We geloven ook dat deze een gelukkige verandering was.

We menen te hebben opgemerkt, dat aan ordelijkheid de feestviering van dit jaar op een heel wat hoger peil heeft gestaan dan in vorige jaren. Een gekantelde bus en een bus die in de van Heerdtstraat 'n huis binnenreed, waren voor zover we weten, de enige ordeverstoorders. Een binnenzittende oude vrouw kwam hier met de schrik vrij.

Persoonlijke ongelukken of verwondingen van ernstige aard vallen gelukkig verder niet te vermelden.

De regeling door de Politie was uitstekend.

Opening Kon. Wilhelmina tehuis.

Zondagmiddag werd in het plantagehuis Zeelandia, bovengenoemde stichting voor protestantse ouden van dagen geopend door Gouv. Wouters.

Er was een zeer grote belangstelling. Z. Excell. werd verwelkomd door het Bestuur, de Heren Beaujon, Kraft en Boom.

Aan de ingang sprak de Hr. Beaujon zijn welkom aan Gouverneur en aanwezigen. Spr. memoreerde daarna de samenwerking tussen de damesvereniging „Eendracht maakt macht", de protestantse kerk en de jonge vereniging en brengt dank aan allen die tot totstandkoming van deze stichting hebben meegewerkt en noemt in het bijzonder oud-Gouverneur van Slobbe.

Telegrammen werden gezonden aan de Voorzitter C. Winkel, thans in Holland en Hare Majesteit de Koningin.

Gouverneur Wouters bracht hulde aan de initiatiefnemers en Spr. is er van overtuigd, dat de ouden van dagen zich in deze inrichting zullen thuis gevoelen te meer daar men hier tegemoet komt aan hun religieuse gevoelens.

Nadat Ds. Milet in gebed is voorgegaan. was er gelegenheid tot bezichtiging.

De stichting, die plaats biedt aan 20 personen, staat onder leiding van Zuster Holling.

Onze beste wensen.

Onderscheidingen.

Ter gelegenheid van Hare Majesteit's verjaardag zijn de volgende personen op Curaçao onderscheiden.

De Heer H. W. Faulkner, directeur van de Curaçaose Mijnbouwmaatschappij, officier in de orde van Oranje Nassau, de heer B. J. Delvalle, consul van Denemarken, officier in de Orde van Oranje Nassau; Frer. Canutus, Hoofd van het St. Thomascollege, ridder in de Orde van Oranje Nassau.

De volgende heren verkregen een zilveren eremedaille, de heren C. E. van Kwartel en C. F. C. Cruger, terwijl de heer E. O. Kirindongo en mejuffrouw M. A. Damasco beiden een bronzen medaille verkregen.

Onze hartelijke gelukwensen.

Geslaagd voor korporaal.

No. 1 R. M. Tschumie, No. 2 J.J C. de los Santos, No. 3 F. L. Medero, No. 4 J. F. Ursula, No. 5 H. C. de los Santos.

De waarheid is de edelste hoogte welke een mens kan bereiken.

Hebt gij iets goeds gedaan, verheug U van ganser harte; doch daarna vergeet het goede (dat gij deedt)... en doe iets beters.

Dwazen leren alleen door eigen ondervinding, wijzen leren door die van anderen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De vroegere sovjetleider Trotzky en zijn echtgenote zijn in Noorwegen geïnterneerd, daar zij zich niet hebben willen onderwerpen aan de door de Regering gestelde voorwaarden.

Korea werd door een typhoon geteisterd.

In Moskou werd de weduwe van Lenin gearresteerd. Sommigen zeggen vanwege haar interventie voor de voornaamste beklaagden in het Stalinproces; anderen zeggen wegens een twist met Stalin.

Te Bochum in Duitsland had een mijnongeluk plaats, waarbij 25 mijnarbeiders werden gedood en velen gewond.

Te Parijs had een congres plaats voor de vrede waarbij 40 deelnemende naties vertegenwoordigd waren. Het congres besteedde vooral zijn aandacht aan de huidige gespannen toestand naar aanleiding van de Spaanse kwestie.

Uit Rusland komen berichten van opstanden en ongeregeldheden in verschillende delen van het land.

De Queen Mary maakt een recordreis in 3 dagen 23 uur en 57 minuten, met een gemiddelde snelheid van 30,36 knopen per uur. De Queen Mary krijgt hierdoor recht op de blauwe wimpel.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Volgens de regeringspersdienst te Den Haag zal, indien de Duitse regering er toe overgaat om de vier Nederlanders, waarover wij reeds eerder berichtten, als represaillemaatregel uit te wijzen, de Nederlandse regering hun een billijke schadevergoeding toekennen.

Uit Berlijn wordt gemeldt dat de onderhandelingen betreffende het uitzetten van de vier Nederlanders nog niet geëindigd zijn zodat hen voorlopig toestemming is verleend om in Berlijn te verblijven.

De correspondent van het Algemeen Handelsblad meldt, in verband met het bericht in de Javabode, als zou de Benas de Java-China-Japanlijn steun verlenen, dat dit bericht nog niet impliceert dat deze steun reeds verleend is. Aan de J. C. J. L. zijn indertijd voorstellen gevraagd, ter beoordeling. Tot nu toe is de Benas nog niet in de aangelegenheid gemoeid, doch vermoedelijk zal dit later plaats vinden.

Van het internationale schaaktournooi te Nottingham wordt gemeld dat de eindstand is Capablanca Botwinnek 10 10 punten, Euwe Reshevesky en Fine 9½.

In het Olympische stadion werd voor ongeveer achtduizend personen, een voetbalwedstrijd tussen Ajax en het Chineese Olympische elftal gespeeld. De stand aan het einde van de wedstrijd was 5—3 in het voordeel van de Nederlandse ploeg. De rust ging reeds met 3—0 voor Nederland in. Volgens deskundigen leverden de Chinezen aardig spel, doch de afwerking van de aanvallen en het schieten waren beslist onvoldoende. Een van de grootste fouten was dat het spel te kort werd gehouden.

Uit Baden in Duitsland wordt geseind de uitslag van het internationale golftournooi. De eerste prijs verkreeg Engeland; dit werd gevolgd door Frankrijk, daarna Duitsland en Nederland en tenslotte Tsjecho Slovakije en Zwitserland.

Het bestuur van de KNVB deelt mede dat de competitie in afdelingen op 13 September zal aanvangen. De wedstrijd Nederland—Noorwegen, die in Amsterdam gespeeld zal worden, werd door de KNVB op 1 November vastgesteld.

Uit Zurich wordt gemeld, dat gedurende de wedstrijd om het wereldkampioenschap wielrennen, Arie van Vliet gedurende de beide matches in de finale, de Fransman Georget wist te verslaan, waardoor Arie van Vliet wereldkampioen amateur wielrenner geworden is.

Bij professionals werd van Egmond in de kwartfinale door Gerardine verslagen. Scherens wist later voor Gerardine het wereldkampioenschap te behalen.

In het Aroltournooi te Amsterdam speelde N.A.C.—Zeeburgia gelijk, met 0—0. Tenslotte werd de wedstrijd door het nemen van een strafschop door Zeeburgia gewonnen. In Rotterdam worden de wedstrijden om de zilveren bal gestart en brachten reeds onmiddellijk een markante uitslag. Feyenoord—Longa werd namelijk met 2—1 door Longa gewonnen.

Uit Straatsburg wordt gemeld dat Osendarp de Zwitser Haenni op de 100 yards versloeg, doch dat deze het van Osendarp won op de 100 meter; een zeer opmerkelijk feit daar Haenni's tijd slechts 10.5 sec. was

In Suriname werd benoemd tot Ridder Nederl. Leeuw de voorzitter van de bestuursraad J. C. Brons, tot Ridder Oranje Nassau P. Pool inspecteur van de geneeskundige dienst.

Gepubliceerd werd het verslag van de luchtvaartcommissie tot verhoging van de veiligheid.

De commissie wijst op leemten in de voorschriften en gebreken in de organisatie van het rijkstoezicht bij luchtvaart en K.L.M. Het toezicht op aanbouw van luchtmateriaal in het buitenland is onvoldoende. Ook toezicht of onderhoud van het materiaal is onvoldoende.

Verder is het de commissie gebleken dat geen regelmatige en systematische oefeningen worden gehouden om de paraatheid en tegenwoordigheid van geest van de vliegtuigbestuurders ingeval van brand voldoende te ontwikkelen.

De commissie wijst verder op de technische vorderingen bij de bestrijding van ijsafzetting, meent dat er belangrijke middelen bestaan om ongevallen tengevolge van ijsafzetting te voorkomen. Verder wordt een, aan de luchtvaart aangepaste, meteorologische dienst sterk aanbevolen, en wordt rijkstoezicht op de exploitatie van de Indië-lijn van de K.L.M. speciaal wat betreft de dienstregeling, de voorraad benzine die meegenomen mag worden en de voorwaarden voor de xtra vluchten wenselijk geacht. Ook moet een onderzoek ingesteld worden naar de organisatie van de route in Nederlands Indië.

Verder meent de commissie dat in enkele gevallen sprake is geweest van overmatige belasting van de leden der bemanningen in de periodes, die aan een ongeval voorafgingen.

Dit was b.v. zeer klaarblijkelijk bij het ongeluk van de „Uiver" waarvan de bestuurders een overmatig lange dagtaak uitoefenden en een dienst onder zeer moeilijke omstandigheden achter de rug hadden.

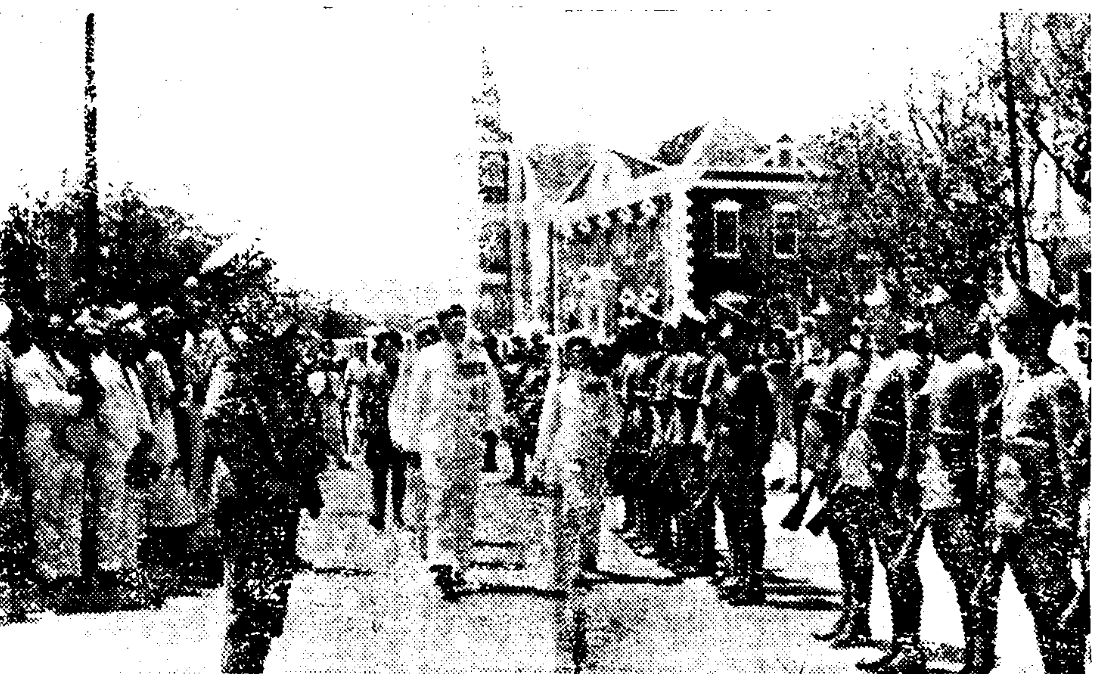
Volgens gegevens, die ter beschikking stonden, had bestuurder Silberstein van de „Kwikstaart" in dagen die aan het ongeluk voorafgingen, geen voldoende dagelijkse rustperiode gehad. Ten aanzien van de Indië-route, stelt de commissie voor om de bemanning voor de uitreis minstens vier volle rustdagen te geven en eveneens (indien mogelijk) na aankomst in Indië zou een rustperiode gegeven moeten worden na beëindiging van de terugreis. De commissie merkt bovendien op, dat extravluchten zoals de Uivervlucht in December 1934 dubbele nauwlettendheid ter begrenzing van het risico vergen, waarom men wake tegen reis-schema's, als met de „Uiver" het geval was waarbij op het eerste traject nagenoeg 32 uur door dezelfde piloot gevlogen werd en men eise dan ook, dat de tweede piloot voldoende ervaring heeft, daar het gebleken is, dat bij de „Uivervlucht" de tweede piloot slechts 10 uren met de het nieuwe type gevlogen had. Ook diene de uitoefening van de radiodienst met alle voorzorgen te geschieden. De commissie is van oordeel dat recordvluchten, met een abnormaal hoog risico, niet een verkeersmaatschappij te ondernemen zijn.

Op 30 Augustus werd het nieuwe particuliere vliegveld tussen Den Haag en Delft „Ypenburg" feestelijk geopend.

Te Amsterdam is het laatste stuk van de verbreding van het Noordzeekanaal aanbesteed.

Te Rotterdam is op de gemeentebegroting voor het jaar 1927 een tekort van 1 millioen 720 duizend gulden geraamd.

Naar verluidt overweegt de regering in Ned. Indië de invoering van een muntstuk ter waarde van een kwart cent ten behoeve voornamelijk van de inlandse bevolking.

AFSCHEID VAN GOUVERNEUR v. SLOBBE. — Voordat Z. Exc. gouverneur van Slobbe van Curaçao in verband met zijn aftreden, naar Nederland vertrok, vond een afscheid plaats van het Curaçaose Vrijwilligers Corps.

BOEKBESPREKING.

Don Bosco en zijn tijd.
door
HUGO WAST.

Dr. GUSTAVO MARTINEZ ZUVIRIA, schrijvend onder pseudoniem HUGO WAST, heeft al meer dan 30 boeken geschreven in de Spaanse taal, bij honderd duizend tallen verspreid in Z. Amerika en in bijna alle Europeese talen vertaald. Geen wonder, dat men graag kennis maakt met een auteur van zulk een wereldberoemdheid.

Don Bosco en zijn tijd is een zijner laatste werken, in het Nederlands vertaald uitgegeven door de **N. V. De Redentiebode, Den Haag.**

Dit is nu eens een Heiligenleven, dat de held van het verhaal ons te aanschouwen geeft midden in zijn tijd, levend en handelend. De mannelijke figuur van Don Bosco komt heerlijk uit als een beminnelijke Heilige, rustend in God, bij al zijn slaven en zwoegen voor zijn Jongens, opgeleid in zijn werkhuizen en ambachtsscholen. De geest van gebed verliet hem niet aan de rijk gedekte tafel van Minister Cavour bij wie hij steun zocht en vond voor zijn jeugdige stichting. Onverwrikt stond hij pal in 't geloof te midden der kuiperijen van hoge Politici, die hem wilden winnen voor het Ene Italië. Maar Pius IX vond in Don Bosco een trouw vriend en onverschrokken verdediger van de rechten der Kerk. Hij heeft Leo XIII zijn verheffing tot Paus voorspeld en toonde herhaaldelijk in de toekomst te schouwen welke richting de Godvruchtige Vereniging der Salesianen, zijn hoogst verdienstelijke stichting moest nemen om de verlaten jeugd en kleine vakman op hoger peil te brengen, ook in de Missielanden.

Don Bosco is een modern Heilige, een voorbeeld van jeudleider en christelijk opvoeder van de werkman. Een man van onze tijd, voor onze tijd. Die weet om te gaan met de werkman als Don Bosco deed, stelt reeds daardoor alleen paal en perk aan al het communistisch gedoe onzer tijden.

Don Bosco en zijn tijd verdient een ruime verspreiding, maar om te genieten van het Heiligenleven op zich zelf, moet men het boek tweemaal lezen. Eerst met al de geschiedkundige tijdsbesprekingen, welke nodig is om te begrijpen onder welke moeilijkheden Don Bosco werkte, en daarna die hoofdstukken welke betrekking hebben op Don Bosco's leven en werken.

W.

WETENSWAARDIGHEDEN.

De oorsprong van de Garonne.

In Frankrijk bestaat maar één Garonne, maar in Spanje vindt men verscheidene „garonas" (algemene naam in de Spaanse centrale Pyreneëen aan bergbeken gegeven), die samen de grote Garonne vormen. De twee voornaamste zijn de garona van d'Aran en de garona van Jouéou; waar deze twee samenstromen, heet de rivier verder de Garonne.

Omtrent de garona van Jouéou hebben jaren lang eindeloze discussies gelopen. De bron van dit riviertje, de Goueil de Jouéou (Oog van Jupiter), leverde zo overvloedig water, dat de geleerden zich altijd hebben afgevraagd, of men hier niet met iets buitengewoons te doen had; in ieder geval niet met een gewone bron. Aan de zuidelijke helling van de Pyreneëen had iets omgekeerds plaats; daar verdween namelijk een grote bergstroom op 2000 meter met donderend geweld in de berg. De plaats van verdwijning noemt men Trou du Toro.

Aan beide zijden van de Pyreneëen zocht men ijverig naar de oplossing van deze problemen. Het gebergte in de onmiddellijke nabijheid van de Goueil de Jouéou bevatte een aantal kleine bergbeken die in de grond verdwijnen en het was voor de hand liggend te veronderstellen dat de rijke bron de garona van Jouéou het punt was waar deze beekjes, tot één stroom verenigd, weer te voorschijn kwamen.

Aan de andere zijde zocht men ook naar de eenvoudigste oplossing en meende, in omgekeerde zin redenerend, dat de geweldige watermassa van de Trou du Toro zich ondergronds verdeelt en aan dezelfde helling weer te voorschijn komt, verdeeld over verschillende meertjes, bronnen en bergbeken.

De geleerden die volgens deze theorieën te werk gingen, beschouwden de twee problemen als aparte kwesties, die in generlei verband met elkaar stonden.

Een andere theorie, voor het eerst gelanceerd door Ramond in 1787, hield dat de geweldige watermassa, die aan de zuidelijke helling van de Pyreneëen op 2000 M. hoogte verdwijnt in de berg, op de noordelijke helling te voorschijn komt op ruim 1400 M. hoogte uit de Goueil de Jouéou. Beide meningen, hoewel zuiver hypothetisch, werden stokstijf tegenover elkander volgehouden door hun respectieve aanhangers, zonder dat een van beide partijen enig deugdelijk argument kon aanvoeren.

Het is de verdienste van Norbert Casteret, een Frans beoefenaar van de praehistorie, het wetenschappelijke bewijs te hebben geleverd, dat de mening van Ramond inderdaad de ware was. De niet begrijpende lezer zal zich verwonderd afvragen, waar een mens zich al niet druk over kan maken. Wij zullen trachten uit te leggen, waarom het hier ging om een zaak van groot praktisch belang.

Een Spaanse Maatschappij had besloten het water van de Trou du Toro af te leiden om electriciteit op te wekken en daarvoor een grote fabriek te bouwen op Spaans grondgebied. Casteret voorzag dat dit tengevolge zou hebben dat het water van de Garonne tot de helft verminderd zou worden, wat deze rivier in boven- en benedenloop onverstelbaar onbruikbaar zou maken. Het ging er dus om te bewijzen dat de Garonne geologisch een Franse rivier was en de Spaanse maatschappij dus geen recht had het water van de Trou du Toro af te leiden.

Casteret die reeds jarenlang ter plaatse proeven had genomen en onderzoekingen had gedaan om tot een oplossing te komen, was voor zich zelf zo vast overtuigd van zijn zaak, dat hij de regering aanbood het doorslaande argument te leveren door een kleurproef, die hij zelf echter niet betalen kon. Het Franse Gouvernement stond zeer sceptisch tegenover het geval en het heeft de Casteret heel wat verslagen, artikelen, brieven en smeekbeden gekost voordat men besloot de proef nemen.

Op 19 Juli 1931 was hij met zijn vrouw en zijn moeder (zijn trouwe helpsters bij zijn onderzoekingen) en drie andere helpers aan de Trou du Toro met zestig kilo fluoresceine — de krachtigst bekende kleurstof — dat er uit ziet als een bruin poeder, dat in het water groen wordt en licht geeft. Hij wachtte tot het donker was. Toen hij de eerste handvol in het water wierp, scheen het alsof uit de val een groene vuurvlam opschoot. Als dát niet aan de andere zijde duidelijk zichtbaar te voorschijn kwam, dan kon men wel wanhopen. Drie kwartier ging hij door met poeder uitstrooien tot de voorraad op was. 's Nachts om vier was de kleurstof in de berg verdwenen; het water van de Trou du Toro had zijn normale kleur weer hernomen.

Toen ging de kleine groep mensen aanstonds op pad naar de vier K.M. verder gelegen Goueil de Jouéou. Daar aangekomen straalde hun tot hun onmetelijke blijdschap een schitterend groene waterval tegen. Het bewijs was geleverd. De kleuring was zo sterk, dat het tientallen kilometers ver de aandacht trok van de bergbewoners, die zich bezorgd maakten over het leven van de forellen en meenden dat er ergens in de ingewanden van de berg een zwavelmijn moest „gesprongen" zijn.

De Garonne was een Franse rivier; de Spaanse maatschappij kon weer inpakken.

L.

RADIO-NIEUWS

Hedenmiddag om 4 uur zal door de Suriname Radio op 22 en 40 meter de voetbalwedstrijd Suriname — Brazilië worden uitgezonden.

LAATSTE BERICHTEN UIT SPANJE.

Gisterenmorgen in het bombardement van de bergvesting Iron door de Nationalisten met groot geweld ingezt.

De regering heeft vele vooraanstaande gevangenen als gijzelaars in de voornaamste forten ingesloten: o.a. de bisschop van Valltadolid en ex-Minister Maura. Een bericht meldt dat de eerste reeds gefusileerd is.

Volgens opgave van het Rode Kruis wordt het totaal aantal doden in Spanje geschat op 100.000 het aantal gewonden op 300.000.

Te Madrid zou er weder een nieuw kabinet zijn gevormd van cimmunisten en socialisten onder leiding van Prieto.

In Parijs is een Spaanse commissie aangekomen onder leiding van de bekende communiste La Passionata, om aan de Franse regering wapens te vragen.

Het dogma van den Verrezen Christus, dat is de hoeksteen van ons H. Geloof. Indien historisch bewezen kon worden, dat Christus niet op de derde dag uit het graf verrezen was, dan zou daarmee de grondslag aan het christendom en dus ook aan ons katholiek geloof ontnomen zijn. Vandaar dat vele godloochenaars, alles in het werk gesteld hebben, de historische juistheid van dit deel uit de Evangeliën, te ontkennen. Want waren zijn hierin ooit geslaagd, dan zouden zij het Christendom overwonnen hebben.

Maar de Verrijzenis van Christus staat in onze dagen, ook zuiver wetenschappelijk historisch vaster dan ooit en daarom blijft het Paasfeest een vertroostend en een heilig licht en geeft het een afdoend antwoord op tal van grote levensvragen.

In onze tijd zijn er nieuwe geesten opgestaan, die trachten de heilige gedachten van het Christen Paasfeest terug te leiden tot een oude heidense mythe en het te vereenzelvigen met legendarische natuurfeesten van onze voorouders, toen zij nog in de duisternis van het heidendom verkeerden. Er zijn er die ons „Dunkelmänner" durven noemen, maar die onder de leuze van de „Mythus des 20 Jahrhunderte" ons volk naar de heidense duisternis willen terugvoeren.

Maar het stralend licht van het Paasfeest, zal het werk van deze duisterlingen verhinderen de vreugdekreet van de Kerk, dat Christus is herrezen en leeft, zal hen met stomheid slaan.

Kardinaal von Faulhaber
van Munchen.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 28 Aug. tot 3 Sept.

Roxy.

Lentelied.
Escape from Devils Island.
Little Minister.

Cinelandia.

Captain Blood.
Hop along Cassidy.
Fugitive Sheriff.
Silver Streak.
Car 99.
Chu Chin Chow.
Milky way.
Showboat.
Here comes the Band.
I was a Spy.
Captain Blood.

Hollywood.

For the Service.
Escape from Devils Island.
Iron Duke.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Hollywood.

I live my life.

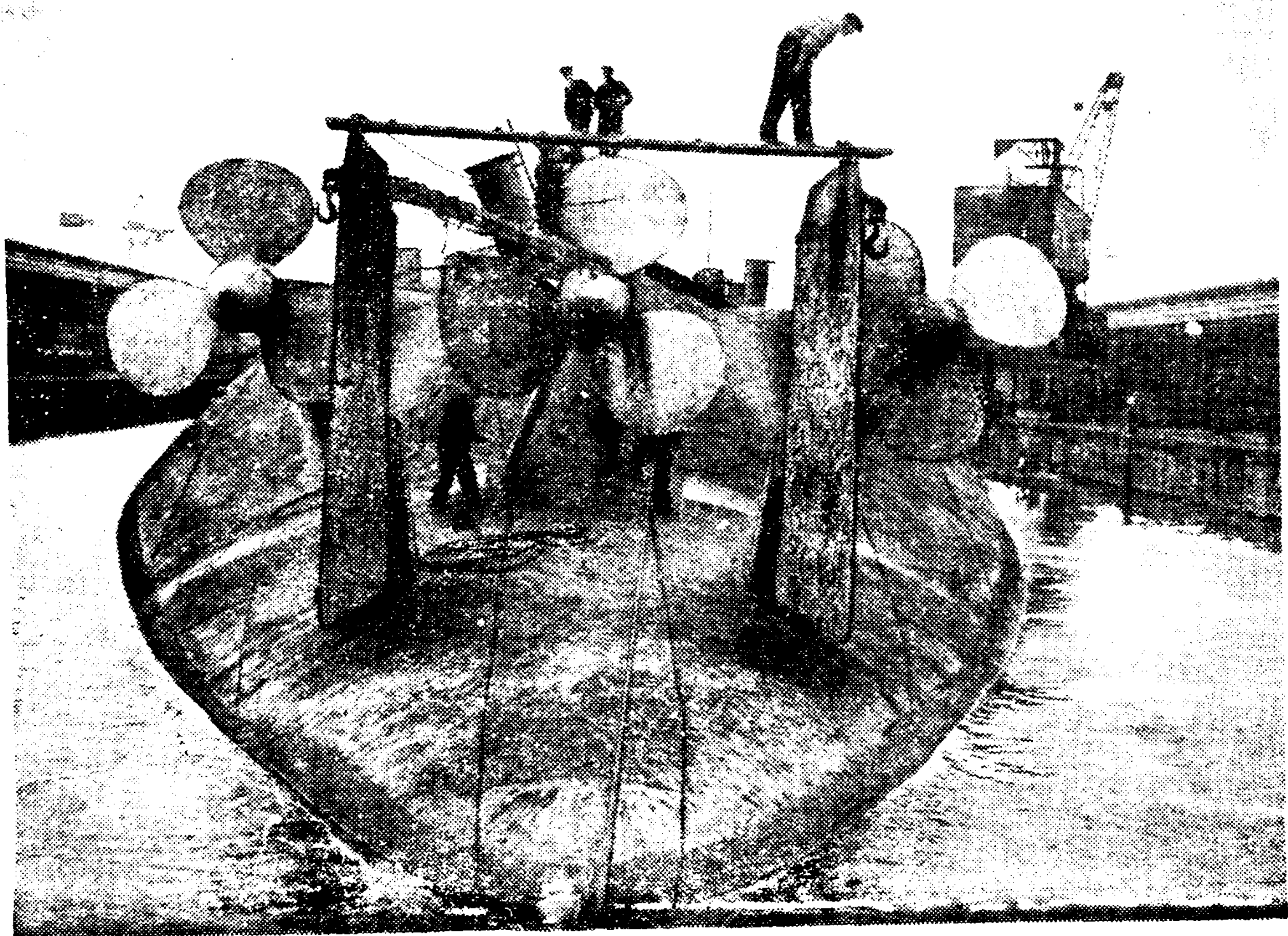
Roxy.

Orchids to you.
20 Million Sweethearts.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

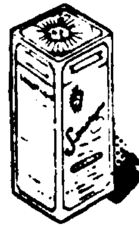
H. M. de Koningin aan het schilderen in het plaatsje Mittelheim in de omgeving van Haar vacantieverblijf Howald; geheel links H. K. H. de Prinses.

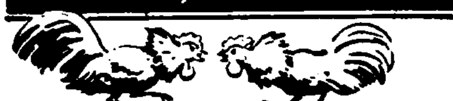

Het Belgische oorlogsschip „Koning Albert" in reparatie in Rosyth Dockyard, Schotland.

Wie altijd in vrede wil leven, moet doof, stom en blind zijn.

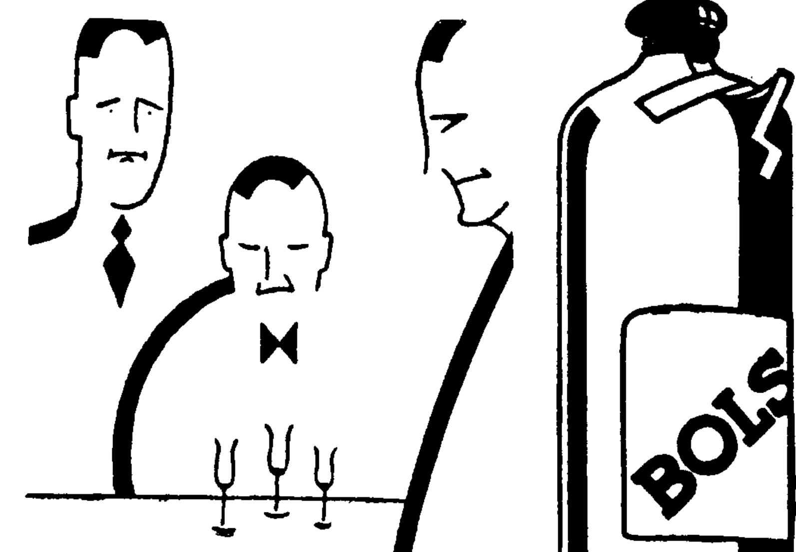
Als iemand bescheiden blijft, niet bij lof, maar bij smaad, dan is hij het.

Nu verkwist men de tijd; maar bij de dood zou men alles willen geven, om één uur van die tijd terug te kunnen kopen.

Acht het geld niet te hoog, noch te laag: het is een goede dienaar maar een slechte meester.

Het gelaat der waarheid, doet dikwijls het stralend aanschijn der glorie verbleken.

Het woord, dat gij op het juiste ogenblik inhoudt, is uw slaaf, het woord, dat gij te ongelegener tijd uitspreekt, is uw meester.

Wat wij „stemmingen" noemen zijn niet zelden slechts „ontstemmingen."

De wijzen zijn zij, die door dwaasheid tot wijsheid komen, maar die in hun dwaasheid volharden zijn de zotten.

Een goed humeur is het beste schoonheidsmiddel.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

PROGRAMMA VAN DE WILHELMINABEKER.

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

9 Augustus 1936:

Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1	1—0
Asiento 1 — Hercules 1	1—0

16 Augustus 1936:

Transvaal 1 — Scherpenheuvel 1	2—0
R.C.C. 1 — Volharding 1	1—0

SEMI—FINALE:

23 Augustus 1936:

Transvaal 1 — Jong Holland 1	2—1
Asiento 1 — R.C.C. 1	0—0

Door straf-schoppen door **Asiento gewonnen.**

EINDWEDSTRIJD:

Maandag, 21 Augustus

Asiento 1 — Transvaal 1	2—1

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A-klasse	B-klasse
MUNDO NOBO:	
6 Sep. Oefening Bondselftallen (O. Suares)	6 Sep. S.U.B.T. 2 — Feijenoord (W. Visser)
13 „ S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (F. Kranenburg)	13 „ R.C.C. 2 — Hercules 2 (V. B. Manuel)
20 „ Jong Hollang 1 — R.C.C. 1 (H. Elfrink)	20 „ S.U.B.T. 2 — Atletico (B. L. Dijk).
27 „ R.C.C. 1 — Scherpenh. 1 (F. Kranenburg)	27 „ Hercules 2 — P.S.V. (E. R. Jansen)
RIO CANARIO.	
	6 Sep. Asiento 2 — P.S.V. * (H. Koeiman)
	6 „ R.C.C. 2 — Atletico (F. van Kesteren)
13 Sep. Asiento 1 — Jong Holland 1 (F. van Kesteren)	13 „ D.D.V.O. — Feijenoord (A. da Costa Gomez)
	20 „ Volharding 2 — Transvaal 2 (A. D. Joens)
27 „ Asiento 1 — Volharding 1 (H. Koeiman)	27 „ Jong Holland 2 Be Quick (H. A. Nevel)
SCHERPENHEUVEL.	
	6 Sep. J. Holland 2 — Hercules 2 * (Chr. Wix)
	6 „ Transvaal 2 — Be Quick (E.R. Jansen)
	13 „ Scherpenh. 2 — P.S.V. * (H. A. Nevel)
20 Sep. Scherpenh. 1 — Hercules 1 (A. Jesurun)	
	27 „ Atletico — Feijenoord * (D. Ramos)

De B-klasse wedstrijden, aangegeven met *, beginnen om half vijf.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.